

De Stichting Verdronken Geschiedenis organiseerde in het kader van het project 'Verhalen van de Eems-Dollard kust' in het najaar van 2016 avonden, middagen en excursies waarop zeer uiteenlopende verhalen uit de geschiedenis van deze kustregio werden verteld.

Verhaal:

Vakanties op Rottum

Vertellers: Freja Hubers-Huizing & Harry Huizing

Dit project werd mogelijk gemaakt door:

provincie
groningen

gemeente
EEMSMOND

Gemeente
Delfzijl

gemeente
Oldambt

NAM Leefbaarheid & Duurzaamheid programma

jbs

STICHTING J.B. SCHOLTENFONDS

VSBfonds,
iedereen doet mee

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS

Vakanties op Rottum

Freja Hubers-Huizing & Harry Huizing

Onze vader Berend Huizing was, nadat Jan Toxopeus in 1965 met pensioen was gegaan en met de familie Rottumeroog had verlaten, opzichter op het eiland. Een functie die hij uitoefende tot 1982. In de zomervakantie mochten de andere gezinsleden zes weken komen logeren. Zijn kinderen Freja en Harry vertellen over die vakanties op Rottumeroog.

Onze vader ging telkens gedurende een half jaar iedere week van maandag tot donderdag of vrijdag naar het eiland. Dan hadden we dus eigenlijk een 'weekend-vader'. Ter compensatie mochten wij als gezin tijdens de zomervakantie daar zes weken verblijven. Twee weken voor de zomervakantie begon onze moeder al heel onrustig te worden want we waren met vier kinderen en bovendien woonde opa nog in huis. Die was als een soort vader voor ons in de zomermaanden.

Op weg naar Rottum

Op Rottum was er verder niets, dus alles moest mee: zomerkleren, winterkleren speelgoed, beddengoed. Kortom, het was een complete volksverhuizing. Alle spullen werd dan op donderdag door opa naar Noordpolderzijl gebracht. Wij stonden op vrijdagochtend op, voor dag en dauw, en maakten met zijn allen de fietstocht, de hond in een doosje achterop, naar Noordpolderzijl. Daar stapten we vervolgens aan boord van de 'Jafanka' die ons naar het eiland bracht. Dan stond mijn vader daar, of iemand anders, met een tractor en een kar bij het water en dan konden we zo van boord op de kar naar ons zomerverblijf rijden.

Oude foto van het ms 'Jafanka' van Krino en Bé Meijer

Bungalow en 'Huisje van Huizing'

De eerste jaren hadden wij het geluk dat wij mochten logeren in de bungalow van Toxopeus.

De 'bungalow' van Toxopeus op Rottumerplaat

Toen was de tuin ook nog helemaal intact. Daar hebben we echt superjaren gehad. Het gebouw had veel kamers en er was een uitkijkpostje er bovenop. De bungalow stond op een duin er was een trap naar beneden. Harry was nog vrij klein dus die stond dan bovenaan en zei: 'Ik ook naar benede', dus hem naar beneden helpen en als hij daar dan twee tellen was, ging het: 'Ik naar boven', dus hup weer naar boven. We hebben daar gewoon een supertijd gehad. De laatste jaren woonden we in het huisje op de dijk wat ook wel het 'Huisje van Huizing' werd genoemd. Daar verbleven we dan in; het was een huisje zonder een toilet met waterspoeling. Er was ook geen warm of koud stromend water, of een pomp boven het aanrecht. Een houten huisje een stuk verderop diende als het toilet met aan de buitenkant een touwtje met een knijper eraan, dat diende als teken voor 'bezet'. 's Avonds voor het naar bed gaan moest opa eerst kijken of er nog wat van die enge padden rondliepen, want dan durfden we er niet heen te gaan. Ja we hebben daar een supertijd gehad.

Vermaak

Tja, als mensen ons vroegen van 'Wat deed je dan?' – Ja, wat deed je dan? We gingen met mijn opa achter de konijnen aan, dat was het voornameste. En verder in het zand spelen langs het strand en een beetje juttten. Zoeken naar fles-senpost, dat soort dingen ... Er was van alles dat

vanaf Borkum aanspoelde. Ook in de zomertijd dat wij er zaten kwamen de medewerkers er maandags en gingen dan op donderdag of vrijdag weer terug. Wel had je in de eerste jaren van ons verblijf nog wel de bouwvak, zodat alles drie weken lang stil lag. Dan zaten we die tijd moederziel alleen. De enige afleiding kwam dan van de wadlopers, die op zaterdag en zondag aankwamen. We verwelkomden ze, zwaaiden ze weer uit en ja, dan zat je weer helemaal alleen in je uppie...

Bevoorrading

Op maandag kwam er een boot; die bracht dan het eten. De vrijdags kwamen ze de kisten, waar het eten in had gezeten, weer ophalen. Moeder had inmiddels al weer de boodschappenbriefjes klaar gemaakt voor de week erop. Die namen ze dan mee en die maandag erop brachten ze weer nieuwe boodschappen bij ons. Het ging om drie boodschappenlijstjes: een voor de bakker, een voor de slager en een voor de kruidenier.

Maandags was het altijd feest, zo van: 'Ooh, we hebben weer vers brood, lekker!' De boodschappen werden gedaan bij de plaatselijke middenstand in Baflo. De kok nam dat dan mee. Rijkswaterstaat zat toen nog in Baflo, daar had vader 's winters zijn kantoor. In die wintermaanden deed hij de administratie en bereidde het werk in de zomermaanden voor. 's Zomers, wanneer wij er waren, werkte vader gewoon door. Hij was daar opzichter en hield toezicht op de werknemers. Hij moest leiding geven aan een 23-tal personen. Later werd dat aantal wel wat minder.

Adres van de auteur:

Freja Hubers-Huizing

E-mail: freja.hubers@rws.nl

Dit verhaal is opgetekend door
Albert Buursma,
te Groningen

Oude foto van het kantoor van Rijkswaterstaat in Baflo.

Terugblik

Als we terugkijken op de vakanties en het verblijf op Rottumeroog, was dat de mooiste ervaring die ik (Harry) heb gehad qua vakanties. Ik zit nu bij het Waterschap en vertel er dan wel eens over. Dan zeggen de mensen: 'Dat zou ik ook wel eens een keer willen doen, al was het maar een weekje. Freja: 'Het voelt ook als ons eiland'. Ik werk nu ook bij Rijkswaterstaat en hebben wij Waddeneilanden in ons areaal, maar Rottumeroog blijft ons eiland. Daar zit gewoon een stukje van onze jeugd in. Je moet niet vergeten dat wij, toen we nog kinderen waren, op deze manier in de vakantie zes weken lang onze vader konden zien; we moesten hem die andere maanden missen. Op de woensdag mochten we dan wel even bellen. Dat ging dan via Scheveningen-radio, zo van: 'Ontvang je mij? Over...' en dat soort dingen. Ja, we waren ontzettend blij als we daar met z'n allen waren.